

Sygn. akt *I AGa 32/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ryszard Marchwicki (spr.)

Sędziowie: SA Jan Futro

SO (del) Marcin Radwan

Protokolant: st.sekr.sąd. Izabela Kyc

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. (...)**

przeciwko **P. (...) w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 13 marca 2017 r. sygn. akt IX GC 192/16

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda 18.750 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

Marcin Radwan Ryszard Marchwicki Jan Futro

Sygn. akt I AGa 32/18

UZASADNIENIE

Powód P. (...) w likwidacji z siedzibą w Ś., pozwem wniesionym do tut. Sądu przeciwko pozwanemu P. (...) z siedzibą w W., wniósł o:

1. pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – aktu notarialnego rep. A nr (...) z dnia 08 listopada 2010r., sporządzonego przed notariuszem B. N., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 15 września 2015r., sygn. (...), postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 30 listopada 2015r., sygn. akt (...), na podstawie którego prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) A. W. (1) pod sygn. akt(...) z wniosku pozwanego;

2. zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2017 r Sąd Okręgowy w Poznaniu:

I. pozbawił wykonalności w całości tytuł wykonawczy-akt notarialny rep. A nr (...) z dnia 08 listopada 2010r., sporządzony przed Notariuszem B. N., zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 30 listopada 2015r., sygn. akt (...), na podstawie którego prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...) A. W. (1) Kancelaria (...) w M. sygn. akt(...) z wniosku wierzyciela P. (...) z siedzibą w W..

II. kosztami postępowania obciążył pozwanego i z tego tytułu: a/ zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.417 zł, b/ nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Sąd Okręgowy w P. kwotę 100.000 zł tytułem odpłaty sądowej od pozwu, od ponoszenia której powód został zwolniony.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i wnioski Sądu I Instancji:

W dniu 05 listopada 2010r. pomiędzy S. (...) z siedzibą w M. (zwany dalej również: (...)) – jako pożyczkodawcą a I. K. – pożyczkobiorcą, zawarta została umowa pożyczki nr (...). Na podstawie tej umowy (...) udzielił I. K. pożyczki kwoty 8.000.000,00 zł.

Zgodnie z ust. 13 c powyższej umowy zabezpieczeniem przyznanej pożyczki miało być m.in. poręczenie cywilnoprawne i wekslowe P. (...) z siedzibą w (...) ((...) S.A.), a zgodnie z ust 13 h, również oświadczenie tej spółki w formie aktu notarialnego o dobrowolnym poddaniu się egzekucji.

Oświadczeniem z dnia 05 listopada 2010r., złożonym względem (...), powodowa spółka udzieliła poręczenia za zobowiązanie I. K. z umowy pożyczki nr (...) z dnia 05 listopada. Udzielone poręczenie obejmowało kwotę udzielonej pożyczki (8.000.000,00 zł), powiększoną o należne odsetki, opłaty, prowizje, koszty windykacji i inne koszty – z zaznaczeniem, że poręczenie nie może przekroczyć kwoty 15.000.000,00 zł.

W dniu 08 listopada 2010r. w formie aktu notarialnego sporządzonego przez notariusza B. N. (Rep. A nr (...)), powodowa spółka, na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c., złożyła oświadczenie o poddaniu się wprost z aktu notarialnego egzekucji do kwoty 15.000.000,00 zł na rzecz (...). W § 2 przedmiotowego aktu notarialnego, zawierającym oświadczenie o poddaniu się egzekucji w związku z umową opisaną w § 1 tegoż aktu wskazano również, że wierzyciel może wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności temu aktowi notarialnemu w terminie do dnia 30 listopada 2016r., w przypadku wypowiedzenia umowy pożyczki i postawienia całej kwoty pożyczki w stan natychmiastowej wykonalności. W § 1 ww. aktu notarialnego wskazano na umowę pożyczki nr (...), zawartej w dniu 05 listopada 2010r. pomiędzy I. K. a (...).

Powiadomieniem z dnia 26 lutego 2014r. (...) (doręczonym powodowi w dniu 28 lutego 2014r.) powiadomił powoda jako poręczyciela, że I. K. zalega ze spłatą pożyczki w zakresie kwoty 7.286.286,14 zł (wraz z odsetkami) i wezwał powoda do uregulowania powyższej należności w terminie 7 dni. W odpowiedzi, pismem z dnia 05 marca 2014r. (doręczonym (...) w dniu 07 marca 2014r.) powód zakwestionował istnienie powyższego zobowiązania i odmówił zapłaty.

S. (...) w M., na podstawie decyzji K. (...)z dnia 18 czerwca 2015r., została przejęta przez P. (...) z siedzibą w W., a w rezultacie pozwany wszedł w ogół praw i obowiązków (...).

Po zaopatrzeniu aktu notarialnego z dnia 08 listopada 2010r. (Rep. A nr (...)) w klauzulę wykonalności, na jego podstawie, przeciwko powodowi wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne. Postępowanie to jest prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) A. W. (2) w sprawie o sygn. akt(...) z wniosku pozwanego.

W czasie udzielenia poręczenia przez powoda za zobowiązania z umowy pożyczki nr (...), tj. w dniu 05 listopada 2010r. I. K. pełnił funkcję Prezesa Zarządu spółki (...) S.A.

Na dzień 05 listopada 2010r. spółka (...) S.A. z siedzibą w K. posiadała przynajmniej 51% kapitału zakładowego powodowej spółki P. (...)z siedzibą w Ś., co dawało jej przynajmniej 51% głosów na Walnym Zgromadzeniu powodowej spółki.

Bezspornym było, że Walne Zgromadzenie spółki (...) S.A. z siedzibą w K. nie udzielało zgody na udzielenie przez powoda poręczenia za zobowiązania I. K. wynikające z umowy pożyczki nr (...).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył co następuje :

W rozpatrywanej sprawie powód kwestionował istnienie obowiązku stwierdzonego aktem notarialnym z dnia 08 listopada 2010r. w dwojaki sposób. Po pierwsze, podnosił nieważność złożonego w nim oświadczenia o poddaniu się egzekucji na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c. argumentując, że w przedmiotowym akcie notarialnym zawarte zostało jedynie oświadczenie o poddaniu się egzekucji, zaś nie zostało wskazane źródło zobowiązania (...) S.A. Po drugie, powód kwestionował ważność zdarzenia prawnego, z którego miał wynikać jego obowiązek, a mianowicie podnosił, że w związku z pełnieniem przez I. K. funkcji Prezesa Zarządu w spółce dominującej ((...) S.A.) wobec (...) S.A., udzielenie przez powoda poręczenia za zobowiązania I. K. wymagało zgody Walnego Zgromadzenia spółki dominującej, która to zgoda nie została udzielona. Podniesione przez powoda kwestie stanowiły oś sporu w niniejszej sprawie. Pozwany bowiem podnosił, że akt notarialny z dnia 08 listopada 2010r., w tym jego § 1, w dostateczny sposób precyzował źródło zobowiązania powoda. Pozwany wyrażał również stanowisko, wedle którego powód nie wykazał, że I. K. był Prezesem Zarządu spółki dominującej względem (...) S.A. Nadto, podnosił, że ewentualna nieważność stosunku prawnego pomiędzy powodem a I. K. nie mogła mieć wpływu na zobowiązanie powoda wynikające z poręczenia udzielonego (...).

Odnosząc się do przedstawionych powyżej zagadnień wskazać należy na wstępie, że zgodnie z treścią art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c. tytułem egzekucyjnym jest akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej do wysokości w akcie wprost określonej, gdy w akcie wskazano zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie obowiązku. Z treści powyższego przepisu nie wynika, aby w akcie notarialnym zawierającym oświadczenie o poddaniu się egzekucji musi się mieścić również elementy kreujące stosunek prawny stanowiący podstawę obowiązku. Oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji może być złożone także w odrębnym akcie notarialnym, jednakże powinno być w nim wskazane źródło zobowiązania dłużnika, a mianowicie akt ten winien zawierać dokładne oznaczenie świadczenia i źródła jego powstania. Powyższe wymogi mają charakter bezwzględny. Należy bowiem mieć na względzie, że akt notarialny zawierający oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji, po nadaniu mu klauzuli wykonalności, daje wierzycielowi możliwość wszczęcia egzekucji bez uprzedniego prowadzenia postępowania rozpoznawczego. Dlatego oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji jest skuteczne tylko wobec ściśle określonego roszczenia, zarówno co do przedmiotu, jak i podstawy prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 1975r. III CRN 368/74, OSNC 1976/4/86).

W odniesieniu do aktu notarialnego będącego przedmiotem niniejszej sprawy, zgodzić należy się z twierdzeniami pozwanego, wedle których w sposób wystarczająco precyzyjny określał on źródło zobowiązania stanowiącego podstawę oświadczenia o poddaniu się egzekucji. Oświadczenie powoda zawarte w § 2 omawianego aktu notarialnego wskazywały bowiem jednoznacznie, że czynione jest w związku z umową opisaną w § 1 tego aktu. W jego treści zaś wyraźnie wskazano, że stawający w imieniu powoda jako członkowie zarządu (J. B. i S. W.) poręczyli zobowiązanie I. K. wobec (...). Mając na uwadze powyższe, należało wskazać, że brak było podstaw do kwestionowania ważności oświadczenia powoda o poddaniu się egzekucji aktem notarialnym

z uwagi na niewskazanie w tym akcie źródła zobowiązania stanowiącego podstawę obowiązku.

Całokształt okoliczności rozpatrywanej sprawy dał jednak podstawy do stwierdzenia, że powód skutecznie zakwestionował istnienie obowiązku stwierdzonego w akcie notarialnym z dnia 08 listopada 2010r. w oparciu o wykazanie nieważności umowy poręczenia, jaką zawarł ze (...) (poprzednikiem prawnym pozwanego).

Z ustaleń faktycznych niniejszej sprawy wynika bowiem jednoznacznie, że I. K., którego zobowiązań dotyczyło poręczenie, w dzień zawarcia przedmiotowej umowy, pełnił funkcję Prezesa Zarządu spółki (...) S.A. w K.. Jednocześnie – jak wynika z przedłożonej do sprawy umowy z dnia 09 września 2010r., zawartej pomiędzy D. (...) z siedzibą w P., a (...) S.A. z siedzibą w (...) S.A. w K. nabył akcje, które stanowiły 51% kapitału zakładowego powodowej spółki, co dawało 51% głosów na Walnym Zgromadzeniu tej spółki. Sytuacja ta pozwala uznać, że spółka (...) S.A. miała w stosunku do powoda charakter spółki dominującej.

Zauważyć należy bowiem, że w myśl art. 4 § 1 pkt 4 k.s.h. spółka dominująca jest m.in. spółka handlowa w przypadku, gdy dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu. Konsekwencją uznania – na dzień zawarcia umowy poręczenia - spółki (...) S.A. za spółkę dominującą w stosunku do powoda była konieczność uwzględnienia przy zawieraniu umowy wymogów określonych w art. 15 ust. 2 k.s.h. Zgodnie z treścią tego przepisu zawarcie przez spółkę zależną (za taką należy uznać powodową spółkę wobec (...) S.A.) umowy określonej w § 1 (a zatem również umowy poręczenia) z członkiem zarządu spółki dominującej (członkiem Zarządu dominującej spółki (...) S.A. był na dzień zawarcia umowy I. K.) wymaga zgody zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia spółki dominującej. Ponieważ powód na zawarcie umowy poręczenia bezspornie takiej zgody nie uzyskał, zgodnie z art. 15 § 2 in fine, zastosowanie znajdował art. 17 § 1 k.s.h., zgodnie z którym, jeżeli do dokonania czynności prawnej przez spółkę ustawa wymaga uchwały wspólników albo walnego zgromadzenia, czynność prawna dokonana bez wymaganej uchwały jest nieważna.

Kodeks cywilny przewiduje formę pisemną dla oświadczenia poręczyciela, zastrzegając przy tym rygor nieważności. Oświadczenie wierzyciela może być złożone w sposób dowolny, w tym dorozumiany. Do zawarcia umowy dochodzi w momencie przyjęcia oświadczenia o poręczeniu przez wierzyciela (por. A. Szpunar, Glosa do wyroku SA w Warszawie z 11 grudnia 1996r., I ACr 985/96, Lexisnexis nr 327557, OSP 1998, nr 2 poz. 38). Z powyższego wynika, że wierzycielem w tym momencie był (...).

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 05 lutego 2009r. (I CSK 297/08, LEX nr 494004), zawarcie przez zarząd umowy objętej hipotecznością art. 15 § 1 k.s.h. bez wymaganej przez ten przepis zgody stanowi działanie w charakterze organu osoby prawnej bez stosownej do tego kompetencji, podlegające przedstawionej wyżej sankcji, wynikającej z art. 17 § 1 i 2 k.s.h. Chodzi tu więc o wadliwość taką, jak określona w art. 39 k.c., zbieżną co do istoty z wadliwością występującą w razie zawarcia umowy przez rzekomego pełnomocnika (art. 103 § 1 i 2 k.c.).

W tym miejscu warto też podkreślić, że w wydanym w niniejszej sprawie postanowieniu z dnia 09 grudnia 2016r. (k. 499), Sąd Apelacyjny w Poznaniu zajął stanowisko, że: a/ spółka (...) S.A. miała charakter dominujący wobec (...) S.A. w dacie udzielenia poręczenia, b/ I. K. w dacie poręczenia przez (...) S.A. był prezesem zarządu (...) S.A., c/ zgoda na poręczenie przez Walne Zgromadzenie (...) S.A. nie została udzielona.

Odnosząc się nadto do argumentacji pozwanego należy dodać, że kwestia dobrej wiary pozwanego przy rozpatrywaniu niniejszej sprawy nie mogła mieć wpływu na ważność dokonanej czynności prawnej, albowiem czynność prawna dokonana bez wymaganej uchwały jest nieważna z mocy zapisu ustawy art. 17 § 1 k.s.h.

Odnosząc się wreszcie do kwestii wynikającej z art. 6 k.s.h., zgodnie z którym spółka dominująca ma obowiązek zawiadomić spółkę kapitałową zależną o powstaniu stosunku dominacji w terminie dwóch tygodni od dnia powstania tego stosunku, pod rygorem zawieszenia wykonywania prawa głosu z akcji albo udziałów spółki dominującej reprezentujących więcej niż 33% kapitału zakładowego spółki zależnej, wskazać należy, że także i ta kwestia nie mogła mieć wpływu na zasadność powództwa, a to z uwagi na sankcje. Naruszenie obowiązku zawiadomienia spółki zależnej

o istnieniu stosunku zależności i dominacji w przewidzianym (dwutygodniowym) terminie powoduje zawieszenie wykonywania prawa głosu w spółce dominującej, w sytuacji, gdy posiada ona więcej niż 33% kapitału zakładowego spółki zależnej. Sankcja ta odnosi się wyłącznie do posiadanego udziału w kapitale zakładowym spółki zależnej, a nie liczby głosów posiadanych przez spółkę dominującą na zgromadzeniu wspólników spółki zależnej. W praktyce oznacza to, że następnego dnia po bezskutecznym upływie terminu do zawiadomienia spółki zależnej, spółka dominująca będzie mogła wykonywać prawo głosu jedynie z tych udziałów lub akcji, które reprezentują do 33% kapitału zakładowego spółki zależnej. Sankcja ta utrzymuje się do czasu wykonania obowiązku zawiadomienia spółki zależnej o istnieniu stosunku dominacji. Natomiast w przypadku dokonania zawiadomienia po upływie dwutygodniowego terminu, zawieszenie wykonywania prawa głosu przestaje obowiązywać od momentu dokonania zawiadomienia, nie zaś od dnia następującego po tym dniu (tak M. Tofel, [w:] J. Bieniak, M. Bieniak, G. Nita-Jagielski, K. Oplustil, R. Pabis, A. Rachwał, M. Spyra, G. Suliński, M. Tofel, R. Zawłocki, Kodeks spółek handlowych..., s. 1157; odmiennie S. Sołtysiński, [w:] Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. I, 2006, s. 131). Wskazany w art. 6 k.s.h. obowiązek informacyjny nie stanowi dobrowolnie zaciągniętego zobowiązania, lecz zbliżony jest do norm o charakterze publicznoprawnym, mających na celu ochronę interesów spółki (tak SN w post. z 26.01.2011r., IV CSK 284/10, OSNC 2012, Nr A, poz. 1).

W konsekwencji, mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne stwierdzić należy, że powód wykazał w niniejszej sprawie nieważność umowy zawartej przez niego ze (...), a zarazem skutecznie zakwestionował istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym w postaci aktu notarialnego z dnia 08 listopada 2010r. Powyższe uzasadniało uwzględnienie powództwa na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w pkt 1 wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., stosownie do wyniku sprawy obciążając nimi w całości pozwanego. W rezultacie należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość stawki wynagrodzenia pełnomocnika powoda w kwocie 14.400 zł Sąd ustalił na podstawie ustalił na podstawie § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (w brzmieniu obowiązującym na dzień wytoczenia pozwu; Dz.U. z 2015r., poz. 1800).

Stosownie do rozkładu ciężaru kosztów procesu, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) należało ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 100.000 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od ponoszenia której powód został zwolniony.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany, który zaskarżył wyrok w całości i zarzucił:

1 pominięcie przy ustalaniu stanu faktycznego istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności poprzez nie ujęcie w opisanym stanie faktycznym sprawy okoliczności wynikających z niezakwestionowanych dowodów z dokumentów w postaci opinii rewidentów z kwietnia 2011 r. dotyczącej sprawozdania finansowego za 2010 r. i sprawozdania zarządu z działalności spółki w 2010 r. (...) S.A. ((...) S.A.) także z kwietnia 2011 r. złożonych w jej aktach rejestrowych KRS nr. (...), a stwierdzających, iż w skład grupy (...) S.A. na dzień 31 grudnia 2010 r. powód nie był wymieniany jako jednostka (spółka) zależna w ramach grupy (...) S.A. ((...) S.A.), a tym samym (...) S.A. ((...) S.A.) nie był wobec powoda spółką dominującą;

2 sprzeczność poczynionych przez Sąd ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, iż (...) S.A. ((...) S.A.) w chwili udzielania przez powoda poręczenia w dniu 05.11.2010 r. był wobec niego spółką dominującą na podstawie treści samej tylko umowy sprzedaży akcji z dnia 09.09.2010 r. w sytuacji kiedy z innych dokumentów w postaci opinii biegłych rewidentów z kwietnia 2011 r. dotyczącej sprawozdania finansowego za rok 2010 i sprawozdania zarządu z działalności spółki w 2010 r. (...) S.A. ((...) S.A.) także z kwietnia 2010 r. złożonych w jej aktach rejestrowych KRS nr. (...), wynikało, że na dzień 31 grudnia 2010 r. powód nie był spółką zależną, a tym samym (...) S.A. ((...) S.A.) nie był jeszcze wobec powoda spółką dominującą;

3 naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez błędną wykładnię i brak wskazania uzasadnieniu wyroku przyczyn dla których Sąd I Instancji odmówił wiarygodności i mocy dowodowej dokumentom w postaci w postaci opinii rewidentów z kwietnia 2011 r. dotyczącej sprawozdania finansowego za 2010 r. i sprawozdania zarządu z działalności spółki w 2010 r. (...) S.A.((...) S.A.)także z kwietnia 2011 r. złożonych w jej aktach rejestrowych KRS nr. (...), a stwierdzających , iż w skład grupy (...) S.A. na dzień 31 grudnia 2010 r. powód nie był wymieniany jako jednostka (spółka) zależna w ramach grupy (...) S.A.((...) S.A.), a tym samym (...) S.A. ((...) S.A.) nie był wobec powoda spółką dominującą ;

4 naruszenie przepisów art. 228§1 k.p.c. w zw. z art. 15 ust. 1 i art. 13 ust.1, czy art. 16 oraz w zw. z art. 40 pkt 3 i 5 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. O Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz.700) poprzez ich niezastosowanie i błędne przyjęcie , że (...) S.A. był spółką dominującą wobec powoda w chwili udzielania przez niego poręczenia w dniu 05.11.2010 r. w sytuacji kiedy z dokumentów złożonych w aktach rejestrowych Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach Wydział VIII Gospodarczy KRS spółki (...) S.A. w K. KRS nr. (...) w postaci opinii biegłych rewidentów z kwietnia 2011 r. dotyczącej sprawozdania finansowego za 2010 r. i sprawozdania zarządu z działalności spółki w 2010 r. (...) S.A.((...) S.A.)także z kwietnia 2011 r., w szczególności karty 6468-6476 tom XXXII akt i karty 6580- (...) tom XXXII zawierającej schemat grupy (...) S.A. na dzień 31 grudnia 2010 r. wynikało iż na dzień 31 grudnia 2010 r. (...) S.A. nie był spółką dominującą powoda i powód nie był wymieniany jako jednostka (spółka) zależna w ramach grupy (...) S.A. ((...) S.A.) i tym samym błędne przyjęcie , iż w/w okoliczność nie stanowi faktu powszechnie znanego;

5 naruszenie przepisów art. 234 k.p.c. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez ich nie zastosowanie i przyjęcie ,że dokumenty złożone w aktach rejestrowych Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach Wydział VIII Gospodarczy KRS spółki (...) S.A. w K. KRS nr. (...) w postaci opinii biegłych rewidentów rewidentów z kwietnia 2011 r. dotyczącej sprawozdania finansowego za 2010 r. i sprawozdania zarządu z działalności spółki w 2010 r. (...) S.A.((...) S.A.)także z kwietnia 2011 r., w szczególności karty 6468-6476 tom XXXII akt i karty 6580- (...) tom XXXII zawierającej schemat grupy (...) S.A. na dzień 31 grudnia 2010 r. wynikało iż na dzień 31 grudnia 2010 r. (...) S.A. nie był spółką dominującą powoda i powód nie był wymieniany jako jednostka (spółka) zależna w ramach grupy (...) S.A. ((...) S.A.) nie są prawdziwe;

6 naruszenie przepisów art. 229 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez ich niezastosowanie i przyjęcie , że powód kwestionował i wykazał , że doszło do obalenia domniemania prawdziwości danych zawartych w rejestrze przedsiębiorców KRS Spółki (...) S.A. ((...) S.A.) dotyczących okoliczności potwierdzonych przez biegłego rewidenta w opinii dotyczącej badania sprawozdania finansowego (...) S.A. ((...) S.A.) za 201 r. oraz w sprawozdaniu Zarządu (...) S.A. ((...) S.A.) z działalności za rok 2010 r. , iż na dzień 31 grudnia 2010 r. powód nie był spółką zależną wobec (...) S.A. ((...) S.A.), a co za tym idzie nie powstał jeszcze stosunek dominacji , podczas gdy powód do zarzutu pozwanego i przedstawionych dowodów na w/w okoliczności w żaden sposób się nie odniósł;

7 niewyjaśnienie wszystkich istotnych rozstrzygnięcia sprawy okoliczności w postaci ustalenia z jaka data doszło do skutecznego przeniesienia akcji na (...) S.A. ((...) S.A.) , z jaką data powstał pomiędzy powodem , a (...) S.A. ((...) S.A.) stosunek dominacji , kiedy o stosunku tym (...) S.A. powiadomił powoda , kiedy doszło do ogłoszenia o powstaniu stosunku dominacji pomiędzy powodem a (...) S.A. , zgodnie z treścią art. 5 k.s.h. oraz kiedy (...) S.A. zawiadomił powoda o skutecznym nabyciu akcji i powód wpisał go do księgi akcyjnej dla wykazania , iż w dacie udzielania poręczenia przez powoda w dniu 05.11.2010 r. (...) S.A. był spółką dominującą tj. dysponował większością głosów na Walnym Zgromadzeniu i związku z tym do udzielenia poręczenia za zobowiązania I. K. była wymagana w myśl art. 15 § 2 k.s.h. zgoda walnego zgromadzenia (...) S.A. ;

8 w konsekwencji punktu 7 nie rozpoznania istoty sporu , gdyż nie rozpoznanie zarzutu merytorycznego pozwanego potwierdzonego przedstawionymi dowodami w postaci dokumentów złożonych w aktach rejestrowych (...) S.A. z których wynikało domniemanie , iż w dniu 31 grudnia 2010 r. powód nie był jeszcze spółką zależną od (...) S.A. i tym samym nie powstał jeszcze stosunek dominacji ;

9 naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 4§ 1 pkt. 4 lit.a ustawy z dnia 15 wrzesnia 2000 r. Kodeks Spółek Handlowych w zw. z art. 6 § 1 k.s.h. przez błędną ich wykładnię i przyjęcie , że przez sam fakt zawarcia w dniu 09.09.2010 r. pomiędzy D. (...)S.A. w P. , a (...) S.A. w K. umowy sprzedaży akcji imiennych powstał wobec powoda stosunek dominacji ze strony (...) S.A. i data zawiadomienia powoda ze strony (...) S.A. o powstaniu stosunku dominacji nie ma dla rozstrzygnięcia tej sprawy istotnego znaczenia oraz , że już z data zawarcia umowy sprzedaży akcji (...) S.A. dysponował na Walnym Zgromadzeniu powoda większością głosów;

10 naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 5 k.s.h. poprzez niezastosowanie i przyjęcie , że data zgłoszenia do rejestru sądowego oraz zgłoszenia (...) o powstaniu stosunku dominacji ze strony (...) S.A. wobec powoda nie ma dla sprawy żadnego znaczenia ;

11 naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 56 k.c. w zw. z art. 65 k.c. w zw. z § 1 lit. a i § 5 ust.2 i 3 umowy sprzedaży akcji z dnia 09.09.2010 r w zw. z art. 339 k.s.h. przez błędną ich wykładnię i przyjęcie , że już z dniem 09.09.2010 r doszło do skutecznego nabycia akcji imiennych powoda przez (...) S.A. w sytuacji kiedy do ich skutecznego nabycia wymagane było także przeniesienie posiadania , a ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika aby sąd ustalił kiedy doszło do przeniesienia posiadania ;

12 naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 341§ 1 czy art. 406 § 1 k.s.h. poprzez ich nie zastosowanie i błędne przyjęcie iż przepisy te określające kiedy nabywca akcji staje się wobec spółki akcjonariuszem i tym samym dysponuje większością głosów w walnym zgromadzeniu oraz zyskuje stosunek dominacji w takiej spółce nie mają dla rozstrzygnięcia tej sprawy znaczenia ;

13 naruszenie przepisów prawa materialnego tj art. 15 § 2 k.s.h. w zw. z art. 17 § 1 k.s.h. w zw. z art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c. przez błędną ich wykładnię i przyjęcie , iż do udzielenia poręczenia przez powoda za zobowiązania I. K. wymagana była zgoda walnego zgromadzenia (...) S.A. wobec nie ustalenia , przez Sąd czy nadzień 05.11.2010 r. doszło do skutecznego nabycia przez ten podmiot akcji i czy już powstał z tym dniem stosunek dominacji tej spółki wobec powoda;

14 w konsekwencji wskazanych wcześniej zarzutów także naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez błędną wykładnię art. 233 §1 k.p.c. poprzez bezzasadne i dowolne przyjęcie nie wynikające ze wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego , iż powód w momencie udzielania poręczenia był spółką zależną od (...) S.A. i wobec tego wymagana była zgoda Walnego Zgromadzenia;

15 naruszenie przez Sąd I Instancji zasady równego traktowania stron i zasady kontradyktoryjności , a także naruszenie przepisu praw procesowego tj. art. 232 zd. 2 k.p.c. poprzez dopuszczenie dowodu z kopii umowy sprzedaży akcji z dnia 09.09;.2010 r z urzędu z uwagi na potraktowanie wniosku powoda o zabezpieczenie roszczenia z dnia 5 września 2015 r jako pisma przygotowawczego;

16 naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez nie zastosowanie przepisu art. 183(8) § 6 k.p.c. poprzez nie obciążenie strony powodowej kosztami nakazanego stawiennictwa poniesionymi przez stronę pozwaną pomimo tego , że powód na spotkanie informacyjne w sprawie mediacji w dniu 3 października 2016 r. bez żadnego uzasadnienia i usprawiedliwienia nie przyszedł

Wskazując na powyższe zarzuty pozwana wniosła o :

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa

względnie o:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania ;

3. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja okazała się nieuzasadniona .

Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu I Instancji.

Na akceptację zasługują również wnioski i ustalenia prawne Sądu Okręgowego.

Mimo podniesienia kilkunastu zarzutów zarówno prawa procesowego jak i materialnego problem sprowadza się do tego czy w dniu zawierania umowy poręczenia tj. w dniu 05.11.2010 r. spółka (...) S.A. ((...) S.A.) była spółką dominującą wobec powoda i tym samym do ważności umowy poręczenia niezbędna była decyzja Walnego Zgromadzenia.

Sąd Okręgowy uznał , że w tej dacie (...) S.A. był spółką dominującą albowiem umową z dnia 09 września 2010r., zawartą pomiędzy D. (...) z siedzibą w P., a (...) S.A. z siedzibą w (...) S.A. w K. nabył akcje, które stanowiły 51% kapitału zakładowego powodowej spółki, co dawało 51% głosów na Walnym Zgromadzeniu tej spółki. Sytuacja ta pozwala uznać, że spółka (...) S.A. miała w stosunku do powoda charakter spółki dominującej.

W ocenie sądu I Instancji – spółka stała się spółką dominującą od momentu zawarcia umowy kupna akcji niezależnie od tego czy wykonała po zawarciu umowy akty staranności wynikające z przepisów K.S.H. oraz ujawnienia się w KRS .

Sąd II Instancji argumentację tę podziela.

Nie ulega wątpliwości , że (...) S.A. była spółką dominującą .

Na dzień 05 listopada 2010r. spółka (...) S.A. z siedzibą w K. posiadała przynajmniej 51% kapitału zakładowego powodowej spółki P. (...) z siedzibą w (...), co dawało jej przynajmniej 51% głosów na Walnym Zgromadzeniu powodowej spółki.

Było to wynikiem zawartej w dniu 9 września 2010 r umowy sprzedaży przez spółkę (...) spółce (...) S.A. akcji. (k. 332 i następn. akt) .

Zgodnie natomiast z art. 4 § 1 pkt 4 a) k.s.h. spółką dominującą jest spółka handlowa w przypadku, gdy dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik albo użytkownik, bądź w zarządzie innej spółki kapitałowej (spółki zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami.

Z art. 6 k.s.h. wynika , że Spółka dominująca ma obowiązek zawiadomić spółkę kapitałową zależną o powstaniu stosunku dominacji w terminie 2 tygodni od dnia jego powstania. Początkowym terminem zawiadomienia spółki zależnej o istnieniu stosunku dominacji jest zatem dzień powzięcia przez spółkę dominującą wiadomości o powstaniu stosunku dominacji, określonego w art. 4 § 1 pkt 4 KSH

Z uwagi na brak szczególnej regulacji należy przyjąć, że dokonanie zawiadomienia spółki zależnej może przybrać dowolną formę i jest skuteczne z chwilą, gdy doszło do adresata (spółki zależnej) w taki sposób, że mógł on się zapoznać z jego treścią. Odnosząc się do formy dokonania zawiadomienia, należy mieć zawsze na względzie konieczność udowodnienia przez spółkę dominującą faktu dokonania zawiadomienia spółki zależnej (np. potwierdzenie odbioru listu, potwierdzenie odbioru faksu). Możliwe jest również dokonanie zawiadomienia w formie elektronicznej, które staje się skuteczne z chwilą, gdy zostało wprowadzone do środka komunikacji elektronicznej w sposób, który umożliwił adresatowi zapoznanie się z jego treścią (art. 61 § 2 KC w zw. z art. 2 KSH).

Niewątpliwie nie zostało wykazane , że spółka dominująca dopełniła tego obowiązku.

Naruszenie jednak obowiązku zawiadomienia spółki zależnej o istnieniu stosunku zależności i dominacji w przewidzianym (dwutygodniowym) terminie powoduje zawieszenie wykonywania prawa głosu w spółce dominującej, w sytuacji gdy posiada ona więcej niż 33% kapitału zakładowego spółki zależnej. Sankcja ta odnosi się wyłącznie do

posiadanego udziału w kapitale zakładowym spółki zależnej, a nie liczby głosów posiadanych przez spółkę dominującą na zgromadzeniu wspólników spółki zależnej. W praktyce oznacza to, że następnego dnia po bezskutecznym upływie terminu do zawiadomienia spółki zależnej, spółka dominująca będzie mogła wykonywać prawo głosu jedynie z tych udziałów lub akcji, które reprezentują do 33% kapitału zakładowego spółki zależnej. Sankcja ta utrzymuje się do czasu wykonania obowiązku zawiadomienia spółki zależnej o istnieniu stosunku dominacji.

Treść art. 5 § 2 zd. 1 KSH stanowi o obowiązku ogłoszenia informacji o osiągnięciu lub utracie przez spółkę handlową, a zatem zarówno spółkę osobową, jak i kapitałową, pozycji dominującej w spółce akcyjnej. Z tego przepisu jasno wynika, iż taki obowiązek zaistnieje w przypadku uzyskania lub utraty pozycji dominującej w stosunku do spółki akcyjnej, nie zaś w stosunku do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Ogłoszenie o uzyskaniu lub utracie pozycji dominującej przez spółkę handlową w spółce akcyjnej jest publikowane w (...). Wspólnicy mogą jednak nałożyć obowiązek ogłoszenia również w inny sposób, jeśli tylko takie postanowienie zostanie zawarte w umowie spółki albo statucie. Złożenie przez spółkę takiego wniosku o ogłoszenie w (...) powinno być dokonane w terminie 2 tygodni od zajścia zdarzenia.

Spółka ta nie utraciła również charakteru spółki dominującej w związku z nie wykazaniem iż fakt ten nie został wpisany do KRS

Jeżeli obowiązek ogłoszenia dotyczy wpisu w KRS, to – na zasadzie art. 19 KrRejSU – jednocześnie z wnioskiem wnioskodawca winien uiścić bez wezwania, obok opłaty sądowej, także opłatę za ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. wniosek wywołuje – zgodnie z art. 19 § 4 KrRejSU – skutek od daty jego pierwotnego wniesienia. Oznacza to, iż nie jest możliwa sytuacja, w której wpis podlegający ogłoszeniu nie zostanie ogłoszony w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Z chwilą ogłoszenia wpisu ustawodawca wiąże bowiem skutki określone w art. 15 KrRejSU. I tak, od dnia ogłoszenia treści wpisu nikt nie może zasłaniać się nieznaną treścią jego treści. Jednakże w odniesieniu do czynności dokonanych przed upływem szesnastego dnia od dnia ogłoszenia wpisu podmiot wpisany do rejestru nie może powoływać się na jego treść wobec osoby trzeciej, jeżeli ta udowodni, że nie mogła mieć wiedzy w tym zakresie. Zatem konsekwencją braku ogłoszenia treści wpisu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym jest dopuszczalność powoływania się przez osoby trzecie na nieznaną treść jego treści wobec zobowiązanego do ogłoszenia.

Początek formularza

W każdym razie nawet w przypadku nie dopełnienia tego obowiązku (brak ogłoszenia) nie powoduje , że spółka nie ma charakteru dominującego.

Ponadto w świetle obowiązujących przepisów nie przewidziano ogłoszeń o skutku konstytutywnym; ogłoszenia w (...) mają bowiem charakter deklaratoryjny. Szerzej zob. J. Grykiel, Skutki wpisu prokury, s. 31; E. Marszałkowska-Krześ, Wpisy w rejestrze przedsiębiorców, s. 39-40; A. Nowacki, Jawność materialna, s. 38.

Również bez znaczenia w ocenie sądu apelacyjnego dla uznania , że spółka ma charakter spółki dominującej , jest wskazana w apelacji okoliczność , że z opinii rewidentów z kwietnia 2011 r dotyczącej sprawozdania finansowego za 2010 r i sprawozdania zarządu z działalności spółki w 2010 r. (...) S.A.((...) S.A.)także z kwietnia 2011 r złożonych w jej aktach rejestrowych KRS nr. (...), a stwierdzających , iż w skład grupy (...) S.A. na dzień 31 grudnia 2010 r. powód nie był wymieniany jako jednostka (spółka) zależna w ramach grupy (...) S.A.((...) S.A.), a tym samym (...) S.A. ((...) S.A.) nie był wobec powoda spółką dominującą ;

Reasumując wskazać należy , że nawet nie spełnienie wymogów wymienionych w w/w skazanych przepisach nie powoduje , że spółka traci charakter spółki dominującej.

Zgodnie z art. 15 § 1. K.s.h. Zawarcie przez spółkę kapitałową umowy kredytu, pożyczki, poręczenia lub innej podobnej umowy z członkiem zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, prokurentem, likwidatorem albo na rzecz

którejkolwiek z tych osób, wymaga zgody zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia, chyba że ustawa stanowi inaczej.

§ 2. Zawarcie przez spółkę zależną umowy wymienionej w § 1 z członkiem zarządu, prokurentem lub likwidatorem spółki dominującej wymaga zgody zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia spółki dominującej. Do wyrażenia zgody i skutków braku zgody stosuje się przepisy art. 17 § 1 i 2.

Zgoda na zawarcie umowy może być udzielona zarówno przed, jak i po jej zawarciu. Jedynym ograniczeniem czasowym jest w tym zakresie termin 2-miesięczny wynikający z art. 17 § 2 KSH.

Art. 17 § 1. Jeżeli do dokonania czynności prawnej przez spółkę ustawa wymaga uchwały wspólników albo walnego zgromadzenia bądź rady nadzorczej, czynność prawna dokonana bez wymaganej uchwały jest nieważna.

§ 2. Zgoda może być wyrażona przed złożeniem oświadczenia przez spółkę albo po jego złożeniu, nie później jednak niż w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia oświadczenia przez spółkę. Potwierdzenie wyrażone po złożeniu oświadczenia ma moc wsteczną od chwili dokonania czynności prawnej.

§ 3. Czynność prawna dokonana bez zgody właściwego organu spółki, wymaganej wyłącznie przez umowę spółki albo statut, jest ważna, jednakże nie wyklucza to odpowiedzialności członków zarządu wobec spółki z tytułu naruszenia umowy spółki albo statutu.

Bezspornym było, że do zakończenia postępowania przed Sądem I Instancji uchwała taka nie została przedstawiona.

Dopiero na etapie postępowania apelacyjnego w piśmie procesowym z dnia 10 listopada 2017 r. pozwany wskazał, że uzyskał informację o tym, że W. (...) obecnie (...) S.A. wyraziło zgodę na poręczenie kredytu. Przy czym twierdził, że uchwała dotyczyła wyrażenia zgody na poręczenie przedmiotowego kredytu.

Z pisma wynikało, że o tym fakcie pozwany dowiedział się przy okazji toczącej się sprawy w K., w której I. K. pozwany w tamtej sprawie przez (...) w (...) w odpowiedzi na pozew podał, że (...) w (...) udzielił mu poręczenia do umowy pożyczki nr (...) w dniu 8 listopada 2010 r.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny uzupełnił postępowanie dowodowe celem ustalenia, czy taka uchwała rzeczywiście została uchwalona i czy dotyczyła wyrażenia zgody na udzielenie poręczenia przedmiotowego kredytu.

Jak już wyżej wskazano umowa pożyczki została zawarta w dniu 05.11.2010 r. Na mocy tej umowy I. K. otrzymał 8.000.000 zł, przy czym zgodnie z pkt. 7 umowy wypłata pożyczki miała zostać przekazana pożyczkobiorcy zgodnie z jego dyspozycją w formie gotówkowej lub w formie przelewu na wskazane konto osobiste ponadto co istotne w umowie pożyczki jest mowa o celu mieszkaniowym.

W wyniku przeprowadzonego postępowania uzupełniającego sąd ustalił, że w dniu 23 grudnia 2010 r. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. na którym m.in. została podjęta uchwała nr. 5 o treści, że „na podstawie art. 15 § 1 w związku z art. 17 § 1 i 2 kodeksu spółek handlowych Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. wyraża zgodę na zawarcie przez Spółkę umowy odpłatnego poręczenia pożyczki zaciągniętej przez Prezesa Zarządu – Pana I. K. w kwocie 8.000.000 zł.

Środki z poręczonej pożyczki zostaną przeznaczone przez Pana I. K. na zasilenie kapitału obrotowego (...) S.A. poprzez objęcie obligacji (...) S.A. w celu sfinansowania dalszego rozwoju działalności energetycznej (...) S.A., oraz uchwała nr. 6 o treści „na podstawie art. 15 § 1 w związku z art. 17 § 1 i 2 kodeksu spółek handlowych Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. wyraża zgodę na zawarcie przez Spółkę zależną – P. (...) S.A. z siedzibą w (...) umowy odpłatnego poręczenia pożyczki zaciągniętej przez Prezesa Zarządu (...) S.A. – Pana I. K. w kwocie 8.000 000 zł. Środki poręczonej pożyczki zostaną przeznaczone przez Pana I. K. na zasilenie kapitału obrotowego (...) S.A. poprzez objęcie obligacji (...) S.A. w celu sfinansowania dalszego rozwoju działalności energetycznej (...) S.A. (dow. Wypis z aktu notarialnego – protokół z dnia 23 grudnia 2010 r. k. 686 i następne).

W ocenie Sądu Apelacyjnego powyższe nie może stanowić podstawy do zmiany orzeczenia .

Uchwała nr. 6 podjęta 23 grudnia 2010 r. dotyczyła wyrażenia zgody na zawarcie przez Spółkę zależną – P. (...) S.A. z siedzibą w Ś. umowy odpłatnego poręczenia pożyczki zaciągniętej przez Prezesa Zarządu (...) S.A. – Pana I. K. w kwocie 8.000 000 zł , która miała być przeznaczona przez I. K. na zasilenie kapitału obrotowego (...) S.A. poprzez objęcie obligacji (...) S.A. w celu sfinansowania dalszego rozwoju działalności energetycznej (...) S.A. natomiast umowa pożyczki udzielona przez (...) miała charakter celowy z przeznaczeniem na cele mieszkaniowe , co oczywiście wynika z jej treści.

Ponadto nie można wykluczyć , że uchwała dotyczyła wyrażenia zgodny na poręczenie innej pożyczki tym bardziej , że z podjętej tego samego dnia uchwały nr. 4 wynikało , że Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. wyraziło zgodę na wyemitowanie obligacji jednej lub więcej serii w ramach jednej lub więcej emisji i wreszcie gdyby rzeczywiście uchwała nr. 6 odnosiła się do już udzielonej pożyczki to nic nie stało na przeszkodzie by w treści tej uchwały wskazać tę konkretną pożyczkę.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uznał , apelację za nieuzasadnioną i ją na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił .

Sąd Apelacyjny omyłkowo zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 18.750 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancje . Sąd zastosował aktualnie obowiązujące stawki wynikające z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie. (Dz.U. 2015 poz. 1800). Natomiast apelacja wpłynęła do Sądu Apelacyjnego 4 maja 2015 r , i w tym czasie obowiązywały przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 oraz z 2015 r. poz. 616 i 1079).

Zgodnie z § 6 pkt 7 w zw. z § 13 ust.1 pkt 2 rozporządzenia wynagrodzenie za reprezentowanie powoda przed Sądem Odwoławczym wynosi 5.400 zł , a nie jak błędnie Sąd zasądził 18.750 zł .

Jan Futro Ryszard Marchwicki Marcin Radwan

--	--	--